

SCC – 08 – 0091

Opština Peć

koju zastupa [REDACTED], iz Peći

protiv

Kosovske povereničke agencije, koju zastupa UNMIK-a, TSS, Prištine

Tužilac

tužene

Za: tužiočevog zastupnika, UNMIK

Sudsko veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (Posebna komora), u sastavu Laura Plesa, kao predsedavajući sudija, Anna Bednarek i Sabri Halili sudije, nakon većanja održanog 24. januara 2011.godine izdaje sledeću

PRESUDU ZBOG IZOSTANKA NA ROČIŠTU

Odbija se tužba Opštine Peć protiv Kosovske povereničke agencije.

Proceduralni tok

Dana 14. aprila 2008. godine Opština Peć podnela je Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju tužbu protiv Kosovske povereničke agencije tražeći da se potvrdi da je tužilac vlasnik katastarskih parcela pod brojevima 1014, 1076, 1077, 1078, 1127, 4098, 4099, 4100/1, 4100/2, 4420, 4422/11, 4428/3, 4444/3, 4475/8, 4498/3, 4498/64502/1, 4502/2, 4558/2, 4559/3, 4560/2, 4560/4, 4565/1, 4569, 4570/4, 4571/1, 4618/1, 4618/2, 4624/4, 4626/5, koje su upisane u posedovni list br. 2, katastarske zone u Peći, ukupne površine 39.51,54 ha. Tužilac je objasnio je on bio vlasnik nepokretne imovine, koja je upisana kao društvena svojina pod imenom Osnovna organizacija udruženog rada [REDACTED] (OTHPB [REDACTED]) sa sedištem u Peći. Opština je objasnila da su društvena ili privatna preduzeća imala pravo da koriste te parcele. Jedno od tih preduzeća je bila i Fabrika šećera. Tužilac je istakao da je drugo gorenavedeno preduzeće bankrotiralo 15. decembra 1997. godine i da je stečajni postupak izvršio Okružni privredni sud u Prištini pod predmetom broj St. 142/1993. Kao

rezultat tog postupka, tužilac je istakao da je Fabrika šećera ispisana iz registra pravnih lica. Prema mišljenju opštine, tuženi ne može da upravlja svojinom nepostojećeg pravnog lica i ne može da se smatra vlasnikom svojine koja je pre bila upisana pod imenom bivše organizacije. Tužilac je takođe istakao da prema članu 206 paragraf 3 Zakona o udruženom radu (Službeni List SFRJ br. 53/76 i br. 85/87), ako zemljište nije pod upravom radnika ili ako nije svojina fizičkih lica, onda je to zemljište pod upravom opština, na teritoriji na kojoj se zemljište nalazi. Ta odredba je primenjiva u sadašnjem predmetu na osnovu člana 197 Zakona o preduzećima (Službeni List SFRJ br. 77/88).

U isto vreme tužilac je tražio da se izda privremena mera i da se Kosovskoj povereničkoj agenciji zabrani privatizovanje parcela koje su opisane u tužbi.

Opština je uz tužbu priložila i sledeće:

1. punomoćje koje je dodeljeno advokatu [REDACTED] + prevod punomoćja na engleski jezik;
2. obaveštenje Agenciji o nameri da podnese tužbu od 01. aprila 2008. godine + prevod obaveštenja na engleski jezik;
3. pismo predsednika Okružnog privrednog suda u Prištini od 07. septembra 2007. godine + njegov prevod na engleski jezik.

Dana 17. aprila 2008. godine Posebna komora uručila je tuženoj tužbu i zahtev za izdavanje privremene mere. KPA je istog dana primila nalog.

Kosovska poverenička agencija podnela je odgovor na zahtev za izdavanje privremene mere 18. aprila 2008. godine. Prema tuženoj tužilac nije podneo dokaze i razloge koji bi opravdali očekivanje da bi tužba bila rešena u korist Opštine. KPA je, štaviše, istakla da opštine nisu uživale „sve elemente prava svojine na društvenoj imovini“. Ona je istakla da su prava opština na društvenoi imovini bila ograničena što se tiče prava na korišćenje, čak i kada su opštine pridobile takvu imovinu za svoju vlastitu upotrebu. Na osnovu zakona koji je bio primenjiv u to vreme, opštine su bile upravna tela koja su odlučivala o preraspodeli prava na korišćenje društvenih svojina. Prema mišljenju KPA tužilac nije podneo nikakav dokaz da će pretrpeti neposrednu i nepopravivu povredu, gubitak ili štetu ako privremena mera ne bude izdata. U slučaju da je tužilac dobio spor, on bi tražio advekvatnu nadoknadu. Na kraju KPA je tražil da zahtev bude odbijen.

Dana 22. aprila 2008. godine Posebna komora izdala je rešenje na osnovu kojeg je zahtev za izdavanje privremene mere odbijen kao nedopustiv.

Tuženi je 16. maja 2008. godine podneo odgovor na tužbu (odbranu). KPA je tražila da Posebna komora odbaci tužbu, jer nema pravni osnov. Ona je tvrdila da je Agencija nadležna da upravlja imovinom Fabrike šećera na osnovu člana 5.1 (a) i i ii, i člana 6 Uredbe UNMIK-a 2005/18. Ona je dodala da u stvari, nakon 1989. godine, kao posledica nedovoljnih finansijskih investicija i zbog bezbednosne situacije na Kosovu, Fabrika Šećera nije započela ponovo sa proizvodnjom. KPA je priznala da poseduje dokaze da je 1993. godine Fabrika šećera bila u likvidaciji i da je nad njom izvršen neki oblik likvidacije. Tužena je objasnila da što se tiče same likvidacije ona poseduje tek nekoliko dokumenata. Štaviše, KPA je podnela kopiju ugovora koji je 10. avgusta 1999. godine potpisan u Peći, na osnovu kojeg je imovina DP „Fabrika šećera“ pretvorena u NP Fabrika piva u Peći.

Dana 22. maja 2008. godine Posebna komora poslala je tužiocu odgovor tužene (odbranu), koji je tužilac primio 26. maja 2008. godine.

Dana 20. juna 2008. godine tužilac je podneo odgovor sa prilogom koji se sastoji od obaveštenja o procesu likvidacije DP [REDACTED].

Zbog činjenice da je Kosovska poverenička agencija prekinula svoja delovanja, 31. jula 2008. godine, Posebna komora obustavila je postupak u ovom predmetu.

Rešenjem Posebne komore od 4. februara 2010. godine postupak je nastavljen.

Istog je dana Posebna komora izdala nalog tražeći od tužioca da podnese važeći prevod na engleski jezik odgovora i svih potkrepljujućih dokumenata.

Dana 3. marta 2010. godine tužilac je odgovorio na nalog i podneo je traženi prevod i uz to je priložio obaveštenje Opštinskom sudu u Peć o likvidaciji DP [REDACTED].

Dana 2. decembra 2010. godine Posebna komora uručila je tuženome odgovor i podnesak tužioca od 8. marta 2010. godine zajedno sa potkrepljujućim dokumentima.

Posebna komora odredila je da se ročište održi 9. decembra 2010. godine. Poziv na ročište uredno je uručen tužiočevom zastupniku 4. novembra 2010. godine, ali on se nije pojavio. Tuženi je bio prisutan na ročištu i podneo je molbu za izdavanje presude zbog izostanka na ročištu.

Pravno obrazloženje:

Član 52.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 ističe: „Ako se uredno pozvani tužilac ne pojavi na raspravi ili na drugi način napusti postupak, Specijalna komora može na zahtev tuženog da donese presudu zbog izostanka kojom odbacuje tužbeni zahtev i naređuje tužiocu da plati sve troškove postupka“.

Uzimajući u obzir da se tužilac, koji je uredno pozvan na zakazano ročište, nije pojavio pred sudom, niti je unapred obavestio Posebnu komoru u razlozima zbog kojih neće biti u mogućnosti da prisustvuje ročištu, i uzimajući u obzir molbu tuženoga da se izda presuda zbog izostanka na ročištu, Posebna komora utvrdila je da su uslovi iz člana 52.2 koji su gore navedeni uspunjeni.

Sud je zaključio da se stav strane koja se ne pojavi na ročištu koje je određeno za razmatranje podnesene tužbe treba shvatiti kao namera napuštanja postupka.

Pošto je gorenavedena adredba istakla da u takvom slučaju Posebna komora izdaje presudu zbog izostanka na ročištu odbija tužbu, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Troškovi:

Na osnovu člana 12 Zakona o Sudskim taksama tužilac se oslobađa od plaćanja sudskih troškova.

Pravni savet:

Prema članu 53.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 „Stranka na čiju je štetu Specijalna komora izrekla presudu zbog izostanka može da podnese Specijalnoj komori zahtev za poništenje presude zbog izostanka.“. Takva molba shodno članu 53.2 mora da bude podnesena u roku od jednog meseca od datuma uručenja presude zbog izostanka sa ročišta tuženome.

Laura Plesa (potpis)
predsedavajući sudija EULEX

Anna Bednarek (potpis)
sudija EULEX

Sabri Halili (potpis)
sudija

Tobias Lapke (potpis)
upisničar EULEX